

ת"פ 28771/04/16 - מדינת ישראל נגד קיבוץ שדות-ים אגודה שיתופית, גלעד אמיר, כיף-ים בע"מ, ח.פ., מיכאל שטיגמן,

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 28771-04-16 מדינת ישראל נ' קיבוץ שדות ים אגודה שיתופית ואח'

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. קיבוץ שדות-ים אגודה שיתופית 2. גלעד אמיר, 3. כיף-ים בע"מ, ח.פ. 4. מיכאל שטיגמן,

החלטה

עניינה של החלטה זו בבקשת המאשימה לתיקון כתב האישום, לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 **(להלן: "חסד"פ")**, עם תום שמיעת הראיות.

רקע

בתאריך 14.4.16 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום המייחס להם עבירה של בניה ושימוש ללא היתר ובניגוד לתכנית, לפי סעיף 204(א) לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965. הנאשמים אשר הוגדרו כ"המחזיק והמשתמש בחלק מחלקות 7 ו-9 בגוש 10636 בקיבוץ שדות ים **(להלן: "המקרקעין")**, החברה המפעילה במקרקעין אלה גן אירועים ("גן גילי"), מנהלה הפעיל של החברה והאחראי על הפעלת הגן מטעם הקיבוץ, הואשמו בכך שבסוף שנת 2013 ובסוף שנת 2014 הם בנו במקרקעין רצפת בטון בשטח של כ- 75 מ"ר המשמשת כרחבת ריקודים ומעליה קונסטרוקציית מתכת המשמשת לתאורה וכן 6 עמודי תאורה בגובה של כ- 6 מ', והכל מבלי שהיה בידיהם היתר כדין לעשות כן.

במסגרת ההקראה שהתקיימה בפני ביום 19.6.16 העלה ב"כ הנאשמים טענת התיישנות לגבי עובדה מס' 9 בכתב האישום ובהחלטתי מיום 10.7.16 דחיתי את בקשתו למחיקת סעיף זה מכתב האישום.

בתאריך 25.12.16 החלה המאשימה בהשמעת עדיה ובמהלך ישיבת אותו היום העידו מטעמה עוה"ד אסנת הירש - היועצת המשפטית של המועצה האזורית חוף כרמל, הגב' נעמה עזריאל - בודקת התכניות במרחב תכנון חוף כרמל ומפקח שמעון ביטון מהיחידה הארצית לפיקוח על הבניה.

בתום הדיון הכריזה ב"כ המאשימה כי "אלו עדיה".

למחרת היום (26.12.16) נשמעה פרשת ההגנה שבמהלכה העידו נאשמים 2 ו-4 ועדי ההגנה מר רובין טרי - נווט בחברת אופק צילומי אוויר בע"מ, מר זיו סלומון - צלם בחברת חץ הצפון מיפוי והנדסה בע"מ ומר אהוד בר - חבר הקיבוץ ומנהל הכספים ב"כף ים אגודה שיתופית חקלאית בע"מ".

בפתח עדות עד ההגנה מר אהוד בר, טען הלה בתשובה לשאלת ב"כ הנאשמים כי נאשמת 3 "**לא מפעילה ולא מנהלת** (את "גן גילי" - ר.ס.מ) **ולא פעילה מאז שנת 2003**", כי מי שמנהל את "כף ים" כיום לא ניהל את נאשמת 3 מעולם וכי נאשמים 2 ו-4 חדלו מלנהל אותה מאז שהוקמה "כף ים" שהתאגדה כאגודה שיתופית חקלאית בערבון מוגבל. נאשמת 3 - כך טען מר בר, נחשבת נכון להיום כ"חברה מפרת חוק" משום שהקיבוץ לא שילם בעבורה את האגרה לרשם החברות (**ר' נ/5**). לשאלה האם נאשם 1 (**קיבוץ שדות-ים אגודה שיתופית מס' 572003275**) הוא ישות משפטית קיימת, השיב מר בר בשלילה ואמר: "**קיימת כיום בשם אחר - קיבוץ שדות ים, אגודה שיתופית חקלאית בע"מ** ובתשובותיו לשאלות ב"כ המאשימה בחקירה הנגדית טען כי מספר ה- ח.פ. המופיע לצד שמו של נאשם 1 בכתב האישום, איננו המספר הנכון וכי המספר הנכון הוא 570003509.

בתגובה לדברים אלה, הודיעה ב"כ המאשימה על כוונתה להגיש את הבקשה המונחת בפני כעת, היא בקשתה לתיקון כתב האישום.

הבקשה ונימוקה

המאשימה מבקשת כי אורה על תיקון פרטי הנאשמים 1 ו-3 בכתב האישום, באופן שיפורט להלן:

שמו של נאשם 1 יתוקן מ"קיבוץ שדות ים אגודה שיתופית מס' 572003275" ל- "**קיבוץ שדות ים אגודה שיתופית חקלאית בע"מ, מס' 57003509**". לטענת המאשימה מדובר בתיקון שלא יפגע בזכויות הנאשמים, שכן מדובר בטעות טכנית שהיתה נעוצה בהעדר מס' האגודה הנכון של נאשם 1 בתיק החקירה שהיה בידיה. המספר המופיע בכתב האישום נלקח בזמנו מכותרת ההסכם **נ/4** שנחתם בשעתו בין הרט"ג (רשות הטבע והגנים - **להלן: "רט"ג"**) לבין מי שנחזה להיות קיבוץ שדות ים. הסכם זה נמסר לחוקרים על ידי נאשם 2 ורק במהלך חקירת עד ההגנה מר אהוד בר בבית המשפט, הסתבר לב"כ המאשימה לראשונה כי רט"ג התקשרה בהסכם הנ"ל עם אגודה שיתופית בע"מ שבבעלות הקיבוץ, אשר ככל הנראה מחזיקה במניות האגודה השיתופית החקלאית "כף ים".

שמה של נאשמת 3 יתוקן מ"כף ים בע"מ ח.פ. 510320278" ל- "**אגודה שיתופית חקלאית כף ים בע"מ מס' 570044685**". בנוגע לתיקון זה טוענת המאשימה כי נאשם 4 טען בחקירתו ש"הוא המנכ"ל של חברת "כף ים" וכי גן האירועים נשוא כתב האישום ("גן גילי") מופעל על ידי חברה זו. אי לכך ומאחר ובתדפיס של רשם החברות הופיעה נאשמת 3 כחברה הקשורה לקיבוץ שדות ים, ציינה המאשימה בכתב האישום את פרטי החברה כפי שהופיעו בתדפיס. בנוסף לכך, נאשם 4 שהתבקש במהלך חקירתו להמציא לחוקריו חשבונית של החברה, לא עשה כן ויש להניח כי לו היה ממלא אחר בקשת החוקרים, היתה הטעות בפרטי החברה נמנעת.

ב"כ המאשימה טוענת כי במקרה של נאשם 1 מדובר בטעות במס' הזיהוי ואילו במקרה של נאשמת 3 מדובר בטעות בכינוי ובמס' הזיהוי - טעויות שלא גרמו לעיוות דין כלשהו למי מהנאשמים. ועוד מצינת היא כי למן השלב בו בקש ב"כ הנאשמים להעתיק את חומר החקירה, הוא חזר והצהיר הן בפניה והן בפני בית המשפט כי הוא "מייצג את כל הנאשמים", כי נאשם 2 פעל ופועל מטעם קיבוץ שדות ים (ולא בשם או מטעם אגודה או חברה השייכת לו) וכי נאשם 3 מופיע בשמה של נאשמת 4. משכך ומכיוון שבשום שלב שהוא לא הועלו מטעמו טענות אחרות, הרי שעתה, בתום שמיעת הראיות כולן, מנוע ב"כ הנאשמים מלטעון כי אלה או חלקם אינם הנאשמים הנכונים.

ב"כ המאשימה מודה כי אכן ככלל, מחובתה לנקוב בשמותיהם ובמספרי הזיהוי הנכונים של הנאשמים שכנגדם היא פועלת ואולם במקרים בהם מדובר בנאשמים שאינם בשר ודם וכאשר קיימים מספר גופים עם שמות זהים או כמעט זהים הקשורים זה בזה, עלולה לקרות טעות. לשיטת המאשימה, הנאשמים אשר ככל הנראה היו מודעים לטעויות הטכניות הללו כל העת, היו מנהלים את הגנתם באותו האופן, גם לו היתה טעות מתוקנת בשלב מוקדם יותר.

לתמיכת גישתה מפנה ב"כ המאשימה לשתי החלטות שניתנו בבתי משפט השלום עכו וחיפה, כדלקמן:

- החלטת כב' השופט צמח בת"פ (עכו) 7471/99 **מדינת ישראל נ' שחאדה פאדי** בו נקבע כי "**פרטיו האישיים של נאשם, לרבות מספר תעודת הזהות שלו, נועדו לשמש לזיהוי של ה"אדם" שהתייצב לדין...**" וכי במקרים בהם מתייצב אותו אדם למשפטו ומודה בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום, על אף הטעות במס' תעודת הזיהוי שלו, מה לו כי ילין לאחר מכן?
- החלטת כב' השופטת א' אלון בת"א (חיפה) 3213-01-10 **מדינת ישראל ואח' נ' גרינברג ואח'** הנוגעת למקרה בו שנים לאחר שהוצא צו הריסה כנגד נכס מסוים, הסתבר כי מספרו היה שגוי. בהחלטה זו קבע בית המשפט כי בהעדר מחלוקת בדבר זיהוי המבנים נשוא צו ההריסה בפועל, הרי שאין ליתן משקל משמעותי לטעות שארעה בפרטי זיהויים.

תגובת הנאשמים

הנאשמים המתנגדים לתיקון המבוקש טוענים כי לא מדובר בטעות טכנית אלא ב"טעות מהותית שתיקונה יפגע בהם קשות, יפגע בזכויותיהם ויהווה עוול ופגיעה בצדק ובהליך המשפטי, לרבות בדרך של הקניית יתרון בלתי הוגן למאשימה". ואלה נימוקי התנגדותם:

- בקשת המאשימה חורגת ממטרת סעיף 92 לחסד"פ והיא עולה כדי נסיון לבצע השלמת חקירה ומקצה שיפורים שיביאו לשינוי הסטטוס המשפטי והעובדתי שנוצר עם תום הבאת ראיות הצדדים בפני בית המשפט.
- בהציגו את עצמו כב"כ הנאשמים, הן בפניותיו אל ב"כ המאשימה והן בפני בית המשפט, לא אישר הלה כי פרטי זיהויים נכונים ואף הודיע בשמם כי הם כופרים בכל העובדות ומתכוונים לטעון להגנות על פי דין. בנוסף לכך ציין ב"כ הנאשמים כי הוא במכוון אינו נכנס לפירוט הכפירה.
- הטעויות בזיהוי הנאשמים 1 ו- 3 אינן טכניות שכן הן נוגעות להגדרות של אישיותיהם המשפטיות השונות. בקשה להחלפת נאשמים בתום הליך הבאת הראיות היא בקשה לתיקון מהותי החורג מגדרי הוראת סעיף

92 הנ"ל.

· ההחלטות אליהן מפנה ב"כ המאשימה אינן מהוות תקדים מחייב באשר מדובר בהחלטות של בתי משפט שלום במקרים שנסיונותיהם היו שונות וגם משמעויותיהן הפוכות מאלה שב"כ המאשימה מייחסת להן.

לסיכום טוען ב"כ הנאשמים כי משהמאשימה הפרה את חובתה לעריכת כתב האישום באופן מדויק, אין לה אלא להלין על עצמה.

דין והכרעה

סעיף 92 (א) לחסד"פ הנושא את הכותרת "תיקון כתב אישום בידי בית המשפט", קובע כי:

"(א) בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין

לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם

הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם

בפרוטוקול...".

לנוכח הוראה זו עלי לבדוק האם הפגם שנתגלה בכתב האישום הינו פגם היורד לשורשו של ענין?

סעיף 85 לחסד"פ הנשוא את הכותרת "תוכן כתב האישום" מורה כי:

"כתב אישום יכול -

(1) שם בית המשפט שאליו הוא מוגש;

(2) ציון מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו;

(3) שם הנאשם ומענו;

(4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם;

(5) ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם;

עינינו הרואות, שסעיף זה אינו כולל דרישה לציון מספר תעודת הזהות של נאשם, אלא רק לציון שמו ומענו ולכן - כך

בעיני - גם אם ציון מספרי הזהות של נאשמים בכתבי האישום המוגשים נגדם נעשה באופן תדיר לשם מניעת תקלות בהקשר זה, הרי שבהעדר דרישה מפורשת לכך בחוק, אין להתייחס לטעות במספר כאל פגם מהותי.

בספרו **"על סדר הדין בפלילים"**, חלק שני א' מהדורת 2009, עמ' 926, כתב בשעתו כב' השופט קדמי ז"ל את הדברים הבאים:

"פגם טכני-פורמלי בכתב האישום לאמור, פגם שלא קיפח הלכה למעשה את הנאשם בהגנתו - לא יביא לביטול כתב האישום או לפסילת הדין שקויים על פיו. נתגלה הפגם או הפסול בשלב מוקדם של הדין - לאמור, בשלב שעדיין ניתן לתקן את הליקוי - יטה בית המשפט להורות על תיקון כתב האישום ויאפשר לנאשם להתאים, הגנתו לתיקון. רק לפגם או פסול מהותיים - לאמור: היורדים לשורשו של ענין במובן זה שהם מקפחים את הנאשם בהגנתו - תהיה השלכה על כשרותו של כתב האישום ועל תוקף הדין שנתקיים על פיו".

בע"פ 4403/09 **שלו נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון כי שיבוש בשם נאשם בכתב אישום שנסוב אודות דוח תעבורה, לא ייחשב כפגם היורד לשורשו של ענין.

בע"פ 639/79 **אפללו נ' מדינת ישראל**, פ"ד לד(3) 575,561 נקבע כי:

"מטרתו של ההליך הפלילי היא להביא לזיכוי של החף מפשע ולהרשעתו של האשם. ההליך הפלילי איננו תחרות, לא ספורטיבית ולא אחרת. המשפט אינו משחק. מטרת הדין הפלילי היא לחשוף את האמת. הן התובע והן הנאשם צריכים לתרום את חלקם לגילוי האמת. במגנה כרטה של הנאשם לא כתוב כי ההליך הפלילי צריך להעניק לו יתרונות טקטיים על פני התובע..."

ובע"פ 951/80 **קניר נ' מדינת ישראל** פ"ד לה(3) 516,505 נכתבו הדברים הבאים:

"...ניסיון החיים אשר גיבש את כללי הדין, קבע איזון עדין בין צרכי הנאשם

מזה לבין צרכי החברה מזה...איזון עדין זה מתערער כאשר כללי הדיון מופעלים
באופן שבו פגמים וכישלונות טכניים של התביעה או של ההגנה חורצים את גורל
המשפט. אמון הציבור בתבונת המערכת הפלילית מתערער, שכן אין הוא רואה -
כלשונו של הנשיא זמורה - ששופטיו נכנסים לטרקלין, שבו דנים על חטא ועונשו,
אלא רואה הוא את שופטיו עומדים כפרוודור ודנים על עניינים טכניים גרידא...
אכן, החשש הוא שהדיון הפלילי - במקום להיות מערכת מאוזנת ומבוקרת שנועדה
לחשוף את האמת - יהפוך לכר נרחב של תכסיסים והשחיתות בעלי אופי פורמלי
גרידא...".

מן הכלל אל הפרט

בשלב בו מצוי ההליך המתנהל בפני בתיק זה כעת, אין עוד חולק על כך ששמות הנאשמים 1 ו-3 ומספרי הזיהוי שלהם
כפי שצוינו בכותרת כתב האישום היו שגויים. בפרטי נאשם 1 נרשם "קיבוץ שדות ים אגודה שיתופית מס'
572003275" בעוד שהשם הנכון צריך היה להיות "קיבוץ שדות ים אגודה שיתופית חקלאית בע"מ מס'
570003509" ואילו בפרטי נאשמת 3 נרשם "כ"ף ים בע"מ, ח.פ. 510320278" בעוד שהשם הנכון צריך היה
להיות "אגודה שיתופית חקלאית כ"ף ים בע"מ, ח.פ. 570044685".

בתגובתו לכתב האישום אמר ב"כ הנאשמים: "הנאשמים כופרים בעובדות כתב האישום. הנאשמים יטענו להגנות
על פי הדין. אני במכוון לא נכנס כרגע לפירוט אבל כרגע בשלב הראשוני בין יתר הטענות זו טענות
ההתיישנות. לגבי חלקן צריך יהיה לשמוע ראיות ובעניינה של אחת מהן אני אבקש לטעון עכשיו...".

במהלך שמיעת עדויות העדים שהעידו בפני, הן במסגרת פרשת התביעה והן במסגרת פרשת ההגנה, התייחסו כל העדים
אל 3 גני הארועים הקיימים בתחומו של קיבוץ שדות ים - "כוכב הים", "על הים" ו"גן גילי". בבחינת השאלות אותן הפנה
ב"כ הנאשמים אל עדי התביעה מצאתי כי בכל שאלותי התייחס הלה אל "גן גילי" כאל חלק בלתי נפרד מגן הארועים
"על הים", כזה שמטרתו לשמש מקום שבו יוכלו אורחי האירועים ב"על הים" לשהות לאחר כניסת השבת, גן שרשות
הטבע והגנים (רט"ג) התירה לקיבוץ לקיים בו ארועים ואף הצהירה כי לא תהיינה לה כל טענות כנגדו. במסגרת עדותו
של המפקח שמעון ביטון, הוגש פלט רשם החברות - ת/12 בו מופיעים פרטי הנאשמת 3 כפי שהופיעו בכותרת כתב
האישום וחרף עובדה זו נמנע ב"כ הנאשמים מלשאול אותו דבר על כך.

בפרשת ההגנה שנשמעה למחרת היום, העיד ב"כ הנאשמים את כל עדיו והגיש את מכלול ראיותיו. נאשם 2, אשר תואר
בעובדות כתב האישום כמי שהיה אחראי מטעם נאשם 1 להפעלת "גן גילי", טען אמנם כי אין לו כל קשר לגן זה, אלא
שבמהלך עדותו הוגש באמצעותו ההסכם נ/4 אשר נחתם בשנת 2003 בין נאשמת 1 כפרטיה בכתב האישום לבין רט"ג

במטרה "לקבוע את ההתנהלויות של קיבוץ שדות ים והרט"ג אחד מול השני לכל דבר וענין... הסכם שסגר את כל הפינות של השימושים הן של הקיבוץ והן של הרט"ג ועובד יפה בבקרה ממש יומית, חודשית, שנתית, עד עצם היום הזה" (ר' דברי נאשם 1 בעמ' 22 לפרוטוקול). בהתייחסותו ל"חיבור" או ל"סינרגיה" הקיים/ת בין "גן גילי" ל"על הים", טען נאשם 2 כי מדובר בגנים השייכים ל"חברת כיף ים" - "חברה שהיא בעלת בית לעצמה ולא צריכה את אישורו לפעולותיה" (עמ' 24) ולא טען, אף לא ברמז, כי מדובר בחברה אחרת מזו שפרטיה מופיעים בכותרת כתב האישום כנאשמת 3. כשהתבקש על ידי ב"כ המאשימה להסביר "מה זה אגודה שיתופית בע"מ כיף ים וחברה בע"מ כיף ים" והאם מדובר בשתי אישיות נפרדות, השיב נאשם 2: "אין לי מושג. את צריכה לבדוק מול חשב החברה היושב בחוץ" (העד מר אהוד בר - ר.ס.מ). (עמ' 28). בהמשך ובתשובה לשאלתי, אישר נאשם 2 כי "כיף ים" "שייכת לקיבוץ" (עמ' 32).

הפעם הראשונה בה העלה ב"כ הנאשמים את הטענה בדבר העדר הקשר בין נאשמים 1-3 לעובדות כתב האישום, היתה בתום עדותו של נאשם 2, כשאמר את הדברים הבאים:

"נאשמת 3 כיף ים בע"מ היא שונה לחלוטין מאגודה שיתופית קיבוץ שדות ים

(נאשם 1). היינו מדובר בחברה שאיננה פעילה מזה שנים רבות, הוגדרה

על ידי רשם החברות החברה מפרת חוק ואין לה שום קשר לאישום. יכולים

להגיד כיף ים כמה שרוצים. ראינו שגם בחקירה התבלבלו ואני רוצה להוריד

את הקטע הזה של כיף ים ואחרי זה אני מניח שיחקרו גם את מיכה שטייגמן

כי הוא אמר דברים בחקירה שלו שקשורים לסוגיה הזו.

לשאלת ביהמ"ש, כשנאשם 2 הפנה בתשובותיו בחקירה ל"כיף ים" הוא התכוון

לאגודה השיתופית ולא לחברה. מי שיכול להסביר את הכל זה מר אהוד בר

שתפקידו היום מנהל הכספים של האגודה השיתופית כיף ים".

בתגובה לדברים אלה הפנתה ב"כ המאשימה אל תדפיס פרטי חברת "כיף ים" - ת/12.

נאשם 4 המתואר בעובדות כתב האישום כמי שהיה המנהל הפעיל של נאשמת 3 בתקופה הרלבנטית, נשאל כבר בראשית עדותו בבית המשפט "מה זה חברת כיף ים?" והשיב כי "היא חברה בבעלות קיבוץ שדות ים שפועלת בתחום האירועים, יש לה מספר מתחמים... על הים וגן גילי, זה חברה שעוסקת באירועים פרטיים, בר מצוות ולעיתים גם אירועי חברות" (עמ' 37). לשאלה האם הוא מדבר על האגודה השיתופית "כיף ים" או על חברת "כיף ים", השיב נאשם 4:

"כשאני אומר כיף ים אני מתכוון לגוף שבו אני מנהל, יש עניינים שקשורים

בנושא קיבוץ שיש לו כל מיני דברים מהסיבות שהוא מגדיר את החברות

עמוד 7

או את הבעלויות עליהן, מעולם לא התעסקתי בתחום הזה, ולמיטב ידיעתי
שמדובר על חברת כיף ים או חברה אחרת אגש"ח כיף ים, אז לפי דעתי גם
שם כתוב אגש"ח כיף ים בע"מ, בשם החברה. בכל מקרה היסטורית החברה
הזאת מוכרת כחברה שהשם שלה מוביל את המותג הזה... (עמ' 37).

לשאלת ב"כ המאשימה בחקירה הנגדית, האם מספרה של האגודה השיתופית "כיף ים" ידוע לו, השיב נאשם 4 בשלילה
(עמ' 41).

עד ההגנה מר אהוד בר היה הראשון לטעון, כאמור, כי נאשמת 3 כפרטיה הנוכחיים בכותרת כתב האישום, היא חברה
שאיננה פעילה מאז שנת 2003 וכי "המנהלים שמואשמים כאן, לא ניהלו שם דבר בחברה הקודמת". **בתשובה**
לשאלתי אישר מר בר כי בשנת 2003 נכנסה לנעליה של נאשמת 3 הנ"ל חברה אחרת ששמה הוא "כיף ים"
גם כן, אלא שהיא התאגדה כאגודה שיתופית חקלאית בערבון מוגבל (עמ' 47). בכל הנוגע לנאשם 1 טען מר בר
כי שמו הנכון הוא "קיבוץ שדות ים אגודה שיתופית חקלאית בע"מ" וכי מספר הח.פ שלו כפי שמופיע בכתב האישום אינו
נכון. בחקירתו הנגדית הבהיר מר בר כי החברה המפעילה את "גן גילי" היא "אגודה שיתופית חקלאית כיף ים בע"מ מס'
570044685" ולשאלה מדוע אם כך היא אינה מופיעה כאגודה שיתופית חקלאית בפרסומיה השונים באינטרנט, אלא
כחברה, השיב "אגש"ח בע"מ היא חברה לכל דבר. **בהבדל מינורי שהיא מתמסה בכל שנה או בעצמה או מעלה**
את המיסים כחלק מהרווח לבעלים" (עמ' 49). לשאלה האם ההסכם נ/4 או ת/9 נעשה למעשה בין רט"ג לבין גוף
שאינו קיים (קיבוץ שדות ים כפרטיו בכותרת כתב האישום), השיב מר בר כי "הגוף קיים אבל זה לא קיבוץ שדות ים
אלא שדות ים עסקים אחזקה וניהול אגש"ח בע"מ... זה תאגיד אחזקות של כל הפעילויות שקשורות לגופים
שהם לא אורגניים ממש לקיבוץ".

לנוכח כל האמור לעיל ובהעדר אינדיקציה כלשהי לשוני מהותי בין הנאשמים 1 ו-3 כפרטיהם בכותרת כתב
האישום לבין אלה שהמאשימה מבקשת לתקן, לא שוכנעתי כי בקשתה תפגע באופן כלשהו בהגנת מי
מהנאשמים או תגרום למי מהם עיוות דין ולפיכך אני מחליטה לקבל את הבקשה ומורה על תיקון כתב האישום
כמבוקש.

עם זאת ועל מנת לאפשר לנאשמים או למי מהם למצות את קו הגנתם עד תום, הנני מורה לב"כ הנאשמים להודיעני
עד לא יאוחר מיום 19.4.17 האם ברצונו להפנות שאלות נוספות למי מעדי התביעה ו/או להעיד בשנית את הנאשמים
ו/או עדי הגנה נוספים או להגיש ראיות נוספות כלשהן.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים בדואר רשום.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

עמוד 8

